

Anmeldelser og litteraturnyt

Ved seniorstipendiat, cand. mag. Ole Degn, overarkivar, dr. phil. Vagn Dybdahl, lektor, dr. phil. Jørgen Hæstrup, adjunkt, cand. mag. Knud J. V. Jespersen, lektor, cand. mag. Niels Lund og lektor, cand. mag. Helge Paludan.

David M. Wilson: *The Viking Age in the Isle of Man. The archaeological evidence.* (Odense University Press, 1974) 48 s.

På Universitetsbiblioteket i Odense er man begyndt at foranstalte lejlighedsvis forelæsninger til minde om oldforskeren C. C. Rafn, der fødtes på Fyn i 1795. Den tredje af disse holdtes af arkæologen professor David Wilson fra University College London, og få har jo så nemt som arkæologerne ved at præstere en times underholdning ved festlige lejligheder, med udgravningsfotos, billeder af nye interessante fund, etc. Wilson behandler her de arkæologiske kilder til vikingetiden på Man, der omfatter både bopladsfund, grave, stensulptur og skattefund, og giver en bekvem oversigt over dette materiale, med mange illustrationer og to appendices med henvisninger. Det historiske og det sproglige materiale, hvoraf navnlig det sidste er væsentligt, nævnes blot indledningsvis, men når det kommer til konklusionen, spiller det en betydelig rolle, og så er det uheldigt, at det ikke er diskuteret grundigt. Wilson synes at drage mere håndfaste konklusioner af det, end det kan bære, og det påvirker hans tolkning af det arkæologiske materiale, som derved i virkeligheden ikke kommer til sin ret. Som Wilson fremlægger og tolker dem, peger de ar-

kæologiske vidnesbyrd ikke mod nogen voldsom omvæltning på Man ved nordmændenes indtrængen, kontinuitet er det fremherskende træk, men ifølge den gængse tolkning af de sproglige vidnesbyrd antager man netop diskontinuitet. Denne tolkning er givetvis gal, og Wilson kunne ved at gøre noget ud af dette problem have øget sin forelæsnings vægtfylde. Som den fremtræder, er den lige tynd nok til at bære bogens form.

Niels Lund

Saxostudier (Saxokollokvierne ved Københavns universitet) red. af Ivan Boserup. (Museum Tusulanum, 1975). 200 s.

Saxos Gesta Danorum er helt uomtvisteligt det såvel kvalitativt som kvantitativt største litterære værk, der er overleveret fra dansk middelalder. Allerede af den grund må beskæftigelse med Saxo føles som en pligtoplevelse for dansk forskning.

For historievidenskabens vedkommende har dog tydeligvis forskning på grundlag af Saxo været et ømfindeligt emne siden brødrene Lauritz og (især) Curt Weibull i de første årtier